

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007333 19 Кж
Бања Лука, 08.12.2020. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Ц. П., због кривичног дјела убиство из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске и др., одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007333 19 Кв од 11.07.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.12.2020. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Ц. П. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007333 19 Кв од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007333 19 Кв од 11.07.2019. године, одбијен је захтјев осуђеног Ц. П. за изрицање јединствене казне по правоснажним пресудама тог суда број 012-0-Кв-10-000 006 од 22.06.2010. године и број 12 0 К 006964 18 Кв од 04.09.2018. године.

Против те пресуде, осуђени је благовремено изјавио жалбу због битних повреда одредаба кривичног поступка, „битних повреда КЗ Републике Српске“ и због непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се усвоји његов захтјев и да му се изрекне јединствена казна затвора.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења, из следећих разлога.

Одредбом члана 341. став 1. Закона о кривичном поступку Републике српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) прописано је да се правоснажна пресуда може преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног, правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Одредбом члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), који је ступио на правну

снагу 18.7.2017. године, прописано је да се, у случају ако је осуђено лице издржало казну затвора по ранијој пресуди, а прије него што је почело ново суђење за кривично дјело, неће примјенити одредбе члана 56. овог закона (стицај кривичних дјела).

У конкретном случају, како је осуђени дана 01.02.2012. године издржао јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 1 (један) мјесец, која му је изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бијељини број 012-0-Кв-10-000 006 од 22.6.2010. године, што значи да је ову казну издржао прије него што му је почело ново суђење пред тим судом у предмету број 12 0 К 003509 13 К 2, за кривично дјело учињено након издржане казне, у коме је 04.09.2014. године донесена правоснажна пресуда којом је осуђен на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година, која је пресудом истог суда број 12 0 К 006964 18 Кв од 04.09.2018. године обједињена са јединственом казном затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) мјесеца, изречена пресудом Основног суда у Бијељини.

Исто тако, осуђени је казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 1 (један) мјесец издржао прије него што је почело ново суђење и пред Основним судом у Бијељини у предмету број 80 0 К 041933 12 К у коме је 03.09.2013. године донесена пресуда којом је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци, затим у предмету број 80 0 К 044310 13 К у коме је 04.03.2014. године донесена пресуда којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) мјесеци и пред Општинским судом у Тузли у предмету број 032 0 К 025381 08 К у коме је 27.08.2012. године донесена пресуда којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци. Казне затвора изреченим наведеним пресудама уједињене су у неправом понављању кривичног поступка пресудом Основног суда у Бијељини број 80 0 К 041933 15 Кв 2 од 06.04.2015. године и пресудом истог суда број 80 0 К 041933 15 Кв 3 од 19.08.2015. године, којом је изречена јединствена казна затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) мјесеца и која је пресудом Окружног суда у Бијељини од 04.09.2018. године уједињена са казном затвора у трајању од 11 (једанаест) година и изречена јединствена казна затвора у трајању од 16 (шеснаест) година и 1 (један) мјесец.

Према томе, како је, у смислу одредбе члана 58. став 4. КЗ РС, осуђени издржао казну затвора изречену правоснажном пресудом Окружног суда у Бијељини број 012-0-Кв-10-000 006 од 22.6.2010. године, прије него што су почела нова суђења за кривична дјела пред тим судом, затим пред Основним судом у Бијељини и пред Општинским судом у Тузли, правилно је првостепени суд утврдио да не постоје услови за примјену одредби члана 56. КЗ РС о изрицању јединствене казне за дјела у стицају, јер је осуђени казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 1 (један) мјесец издржао прије него што су почела нова суђења за кривична дјела, због чега је правилно закључио да нису испуњени ни услови за неправом понављање кривичног поступка и изрицање јединствене казне у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбу осуђеног одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић